

**UCHWAŁA NR 322/XXIII/2012
RADY DZIELNICY IV PRĄDNIK BIAŁY**

z dnia 3 lipca 2012 r.

w sprawie wniosku do Prezydenta Miasta Krakowa o wpisanie do rejestru zabytków budynku dawnej fabryki „Artigraph” przy ul. Prądnickiej 65.

Na podstawie § 4 pkt 4 lit. 1 Statutu Dzielnicy IV Statutu Dzielnicy IV Prądnik Biały stanowiącego załącznik nr 4 do uchwały nr LXVII/660/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji i zakresu działania dzielnic (tekst jednolity: Dziennik Urzędowy Województwa Małopolskiego z dnia 6 listopada 2002 r. Nr 243 poz. 3278, zm.: uchwała Nr CV/1060/06 Rady Miasta Krakowa z dnia 29 marca 2006 r. oraz Nr CX/1107/06 z dnia 24 maja 2006 r.) Rada Dzielnicy IV Prądnik Biały uchwala, co następuje:

§ 1.

Wnioskuje się do Prezydenta Miasta Krakowa o wystąpienie do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z wnioskiem o wpisanie do rejestru zabytków budynku dawnej fabryki „Artigraph” przy ul. Prądnickiej 65.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY I ZARZĄDU DZIELNICY IV
PRĄDNIK BIAŁY
Jakub Kosek

UZASADNIENIE:

Opinia historyk sztuki Barbary Zbroi przygotowana na prośbę Zarządu Dzielnicy IV Prądnik Biały

Budynek przy ul. Prądnickiej 65 zaprojektowany przez Władysława Kleinbergera, powstał w latach 1928-1929, z przeznaczeniem na Fabrykę WYROBÓW BLASZANYCH i Zakładów Graficznych „Artigraph”. Władysław Kleinberger był wybitnym krakowskim architektem przełomu XIX i XX w., autorem wielu kamienic i gmachów publicznych, w tym domu przedpogrzebowego na cmentarzu żydowskim przy ul. Miodowej.

Budynek dawnego „Artigraphu” oznacza się ciekawymi walorami architektonicznymi, w tym interesującą i starannie wykonaną ceglana elewacją. Jego zewnętrzny kształt został zachowany do dziś w niezmienionej formie. Jest to jeden z nielicznych, tak dobrze zachowanych obiektów przemysłowych, nie tylko w Dzielnicy IV, ale w całym mieście.

Zburzenie budynku lub przebudowa, która zniszczy jego oryginalną formę byłyby niepowetowaną stratą w materialnym dziedzictwie Krakowa. Zniknąłby unikalny obiekt zabytkowy. Dodatkowo, wszelka ingerencja naruszyłaby dotychczasowy ład przestrzenny w okolicy.

Ze względu na niekwestionowaną wartość historyczną budynku, konieczne jest umieszczenie go w rejestrze zabytków, tym bardziej, że podejmowane są próby jego przebudowy, a nawet wyburzenia. Tylko należyta ochrona konserwatorska uchroni obiekt przed zniszczeniem lub niefachową przebudową, która odebrałaby mu historyczny, zabytkowy charakter.

Barbara Zbroja – historyk sztuki zajmująca się urbanistyką i architekturą Krakowa 2. poł. XIX i 1. poł. XX wieku. Autorka licznych publikacji m. in. książek: „Miasto umarłych. Architektura publiczna Żydowskiej Gminy Wyznaniowej w Krakowie w latach 1868-1939” (Kraków 2005), „Nieznany portret Krakowa” (Kraków 2010). Kurator wystawy „Świat przed Katastrofą. Żydzi krakowscy w dwudziestolecie międzywojennym” (Międzynarodowe Centrum Kultury 2007) oraz współautorka scenariusza stałej wystawy „Kraków czas okupacji 1939-1945” w Fabryce Schindlera (Muzeum Historyczne Miasta Krakowa).